

ZENTAI ELLENŐR.

Helyi és vidéki érdekű társadalmi és közgazdasági hetilap.

Szerkesztő és kiadóhivatal: Kínizsi-utca 920. sz. hova a lapot érdeklő közlemények, hirdetések, az előfizetési pénzek és hirdetési díjak intézendők.

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 forint. — Egyes számok a szerkesztő lakásán 10 kr-ért kaphatók.

Megjelenik
minden vasárnap.

Hirdetések:

Hirdetési díj egy négyszög-centiméternyi térrért 2 kr. — Bélyegdíj minden egyes beigatás után 30 kr. — Nyilttér petitsoroként 10 kr.

Í t é l e t.

16432/1885.

Ö Fölsége a király nevében!

A budapesti kir. törvényszék mint törvényalkalmazó esküdtzéki sajtóbíróóság Kozma Sándor kir. főügyész mint sajtóügyi közvédelőnek Komjáthy Béla ügyvéd által képviselt Reitmunn Ferenc ellen a „Zentai Ellenőr” című lap 1883. évi 21., 22., 23., 27. és 33-ik számaiban, továbbá az 1884. évi 2., 28., 29., 30. és 35-ik számaiban kiadott több ren belüli hírlapi cikkeiben foglaltak miatt a btk 258., 259. és 261. §-ai alapján emelt vádjá és az a följött 1885. évi május hó 6-ik napján és felbeszakítás nélkül folytatva 18-5 évi május hó 7-én megtartott esküdtzéki nyilvános tárgyalás alapján következőleg

Í t é l t:

Vádlott Reitmunn Ferencet, bajai születésű 36 éves, róm. kath. vallású, nőtlen, sajtóvétségért eddig még nem büntetett lapszerkesztőt — a „Zentai Ellenőr” című lap 1883. évi szept. 30-iki 33-ik számának „Szeszzenetek” rovatában „Régiség” fölírás alatt és a „Különfélék” rovatában „Ö Fölsége a király” bekezdéssel, ugyanezen lapnak 1884. évi január 8-iki 2-ik számában a „Számolunk” cím alatt, ugyanezen lap 1884. évi július 13-iki 28-ik számában „A tisztí ügyész” cím alatt, ugyan ezen lap 1884. évi július 20-iki 29-ik számának „Különfélék” rovatában „A budapesti sajtóügyi vizsgáló bírósá” bekezdéssel, a „Garantirozatlan hírek” rovatában azon lap 1884. évi július 27-iki 30-ik számában „A postaföldék” cím alatt, végül ugyanazon lap 1884. évi augusztus 31-iki 35-ik számában „A rosra ember mily korán megérik” cím alatt kiadott cikke sajtói közzététele által Gombos Gábor és Mikosevics József sérelmére elkövetett, a btk. 258. §-ába ütköző hatrendbeli rágalalmazás sajtóvétségében a kir. sajtóbíróóság vétkesnek mondja ki és ezen hatrendbeli sajtóvétség miatt a btk. 259., 96. és 57. §-ai alapján ös-zbüntetéséért nyolc (8) hónapi fogházbüntetésre és hatszor ötven (50) fit pénzbüntetésnek 15 nap alatt végrehajtás terhe mellett leendő megfizetésére, ezen pénzbüntetéseknek behajthatatlansága esetén pedig minden 50 frt után öt napot számítva további hatszor öt napi fogházbüntetésre ítéli és a sajtóbíróasági pénztár részére az előlegezett s ezennel az esküdték kocsibér- és hidvám-illetéke fejében 77 frt 44 krban, gyorsírói díjak fejében 60 frtban, távirati költség fejében 63 krban, tanudíjak fejében, és pedig Berta János és Csabay István részére egyenként 20 frt 80 krban, Ujházy György, Fodor György és Fleisz Péter részére egyenként 22 frt 60 krban, Tésits Sándor részére 36 frt 88 krban, Flesch József részére 30 frt 20 krban, Sorok Gyula részére 46 frt 78 krban, Nagy István részére 49 frt 70 krban, Mark János részére 29 frt 88 krban, Tóth György részére 25 frt 50 krban, Kenyeres Sándor részére 33 frt 88 krban, Belyánszky György részére 34 frt 88 krban, Bergel Adolf, Lukacevics István, Fischer Miksa, Freund Károly, Bergel Ferenc részére 31 frt 88 krban, Braun Soma részére 32 frt 20 krban, Tényi László, Dudás Menyhért, Kontár Péter részére 28 frt 80 krban, Kustár Lajos, Vörös Flórián, Csernák Antal részére egyenként 33 frt 88 krban, Szv. Polják Pálme részére 26 frt 88 krban, Popper Jakab részére 27 frt 10 krban, Szupits Márton részére 29 frt 70 krban, Vass József részére 31 frt 10 krban, Zettin József részére 30 frt 20 krban, Stajer Sándor részére 2 frtban, Ifkovics Márk részére 31 frt 10 krban, Kozár Peter részére 33 frt 96 krban, Bergel Kálmán részére 29 frt 10 krban, Kovács Mihály részére 31 frt 20 krban, Varga Károly részére 9 frt 74 krban, Mihlkovics István részére 38 frt 38 krban, Hevér Sándor részére 3 frt 20 krban, Gere Ignác részére 26 frt 60 krban, Goldstein Zsigm. részére 30 frt 9-krban, összesen tehát 1374 frt 13 krban megállapított eljárasi költségnek és tanudíjaknak, nemkülönbön fölmerülendő fogházi élelmezési költségeknek 15 nap alatt leendő megfizetésében végrehajtás terhe alatt elmarasztalja, s ezen ítéletnek a „Zentai Ellenőr” című lapban az elítelt vádlott Reitmunn Ferenc költségére leendő közzétételét elrendeli. Ellenben a „Zentai Ellenőr” 1883. évi 21., 22., 23., és 27-ik számaiban foglalt cikke miatt vad, továbbá az 1884. évi 2., és 28. számaiban „A községi ügyek” cím alatt kiadott cikkeiben foglaltak miatt ellene a btk. 258., 259., 261. §-ai alapján emelt vádak alól a vádlottat bíróság is fölmenti.

Í n d o k o k.

Az esküdték a „Zentai Ellenőr” című lap 1883. évi szept. 30-iki 33-ik számának „Szeszzenetek” rovatában „Régis g” fölírás alatt s a „Különfélék” rovatában „Ö Fölsége a király” bekezdéssel, ugyanazon lap 1884. évi július 13-iki 28-ik számában „A tisztí ügyész” cím alatt, ugyanazon lap 1884. évi július 20-iki 29-ik számának „Különfélék” rovatában „A zentai általános takarékpénztár” bekezdéssel, ugyanazon lap 1884. évi július 27-iki 30-ik számában „A postaföldék” cím alatt foglalt hírlapi közlemények közzététele által a Mikosevics József sérelmére elkövetett rágalalmazás vétségében, de az ugyanazon lap 1884. évi július 20-iki 29-ik számának „Különfélék” rovatában „Nyilt kérdés” bekezdéssel foglalt hírlapi közlemény közzététele által a Mikosevics József sérelmére elkövetett becsületsértésbeni, továbbá a „Zentai Ellenőr” című lap 1884. évi január 8-iki 2-ik számában a „Számolunk” cím alatt foglalt cikk közzététele által a Gombos Gábor sérelmére elkövetett rágalalmazás sajtóvétségében, — végül ugyanazon

lap 1884. évi aug. 31-iki 35-ik számában „A rosra ember mily korán megérik” című cikk közzététele által Mikosevics József és Gombos Gábor sérelmére elkövetett rágalalmazás sajtóvétségében a 17-ik kérdésre három szavazat ellen 9 szavazattal, a 35. kérd sre 1 szavazat ellen 11 szavazattal,

„ 22. ”	5	”	7	”
„ 50. ”	1	”	11	”
„ 54. ”	4	”	8	”
„ 58. ”	5	”	7	”
„ 62. ”	5	”	7	”
„ 66. ”	2	”	10	”
„ 73. ”	3	”	9	”
„ 75. ”	2	”	10	”

hozott határozatokkal vétkesnek mondták ki a vádlott Reitmunn Ferencet.

Az esküdtzseknek a 15. és 16., a 31. és 32., a 36. és 37., a 40. és 41., a 48. és 49., az 52. és 53., az 56. és 57., a 60. és 61., a 64. és 65., végül a 71. és 72. kérdésre egyhangulag 12 szavazattal hozott határozatával megállapított az is, hogy a vádlott Reitmunn Ferenc a kérdés-s hírlapi közlemények közzétételeért nem, hanem felelős szerkesztői minőségében tartozik felelősséggel.

Mint hogy pedig az összesen 9 rendbeli cikk, a melyekre vonatkozólag a vádlott vétkesnek találtatott, az ő szerkesztősége alatt megjelent „Zentai Ellenőr” című lapnak 1883. évi 33-ik, 1884. évi 2., 28., 9., 30. és 35-ik számaiban jelent meg, az ezen egyes számokban foglalt hírlapi közlemények sajtói közzététele pedig az egyes számok összeállítására és kinyomatására és illetve a már kinyomott számok közzététele följött a felelősség alatt rendelkező szerkesztőnek — ugyanazon egy elhatározás által kifolyt események tekintendő: vádlott Reitmunn Ferencet a btk. 258. és 161. §-ait sértő cikkeket tartalmazó hatrendbeli hírlapszám közzététele által elkövetett rágalalmazás vétségében azért kellett bíróság „vétkes”-nek kimondani, mert habár az 1884. évi július hó 20-iki 29-ik számban foglalt három rendbeli cikk közül kettőre nézve a Mikosevics József irányában elkövetett rágalalmazás, egyre nézve pedig az ugyanaz ellen elkövetett becsületsértés is az 1884. évi aug. 31-iki 35-ik számban foglalt egy s ugyanazon cikke nézve pedig ugy a Gombos Gábor mint a Mikosevics József ellen elkövetett rágalalmazás külön-külön megállapított, az egy eseményével többszörösen vagy több egyenlőben elkövetett törvénysértés csakis a b.k. 95. §-a alapján volt elbírálás alá vehető.

Az ezek szerint hat rendbeli rágalalmazás sajtóvétségében vétkesnek kimondott vádlottára a btk. 96. §-ának rendelkezése folytán a 97. §. értelmében volt öszzbüntetés alka mazandó, a melynek megállapításával súlyosító körülmények vette a kir. sajtóbíróóság, hogy a vádlott a cikkeket közzétételüket támadott és sérelmezett, ellenben enyhítő körülményül vette figyelembe a vádlott büntetlen előéletét.

A pénzbüntetés minden eseményre külön a btk 102. §-a értelmében volt megállapítandó.

Az ítélet hírlapi közzétételének elrendelése a btk. 277. §-ának rendelkezésén alapul.

Vádlottnak a fölmerült eljárasi költségekben, valamint a fogházi élelmezés költségeiben való marasztalása a hozott marasztaló ítélet jogkövetkezményét képezi.

Végül a „Zentai Ellenőr” című lap 1883. évi 21., 22., 23. és 27-ik számaiban, továbbá az 1884. évi 2. számának s az 1884. évi 28-ik számának „Községi ügyek” cím alatt cikkeiben foglaltak miatt emelt vádak alól az esküdtzseknek fölmentő határozata folytán volt a vádlott az 1887. évi május 17-iki igazságügyminiszteri rendelet 69. §-a értelmében bíróság is fölmentendő.

A budapesti kir. törvényszéknek mint esküdtzéki sajtóbíróaságnak 1885. évi május hó 6-án kezdett, 1885. évi május hó 7-én befejezett ülésében

Krenedics s. k., jegyző. Kriszt s. k., alelnök.

Lehet-e községi előljáróvá választani oly egyént, a ki élete 24-ik évét még be nem töltötte?

A volt adópénztári ellenőr elhalván, helyére a városi képviselőtestület egy oly egyént választott meg, a ki még nem 24 éves, bár az árvaszék által nagykorúsítva lett. Nem tudjuk, milyen stádiumban van ez ügy, mert egyrészt azt hallottuk, hogy a választást megföllebbezték, másrészt pedig azt, hogy a polgármester nem engedte volna meg az illetőnek, hogy hivatalát elfoglalja. Tollunkat sem rokon-, sem ellenszenv nem vezérli, midőn a dologhoz hozzászólunk

Az 1871. évi XVIII. t.-c. 73. §-a azt mondja: „Előljáróvá választathatik minden nagykoru honpolgár, a ki községi választó.” Községi választó pedig a

főnti törvény 38. §-a szerint: „minden 20 éves községi lakos, ha saját vagyonától vagy jövedelmétől az adót a községben már két év óta fizeti “

Azzal, hogy az illető bevalasztott községi választó nem volt: tisztában lehetünk, mert az illető adót máig sem fizet. A jogosultság e föltételét azonban nem firtatjuk, mert ezen a gyakorlat magát városunkban már régen túltette, a mennyiben évek hosszú során át olyanok kerültek egyes hivatalokba, a kik bizony adót soha nem fizettek s így választók, tehát választhatók sem lehettek.

Más kérdés a nagykorúság kérdése. Tény az, hogy az adópénztári ellenőrre megvalasztott egyén Zenta város árvaszéke által még a választás előtt nagykorúsítva lett. A kérdés, mely följött a városban sokat vitakoznak, már most az, vajjon megfelel-e az árvaszék által történt nagykorúsítás a törvény kívánalmának, vagy hogy teljesen be-töltött 24 év kívánatik e tekintetben?

Hallottunk nyilatkozatokat pro et kontra, de a „fehéren feketére” nem hivatkozott senki.

Azon helyzetben vagyunk, hogy a kérdést, mielőtt az esetleg a megye elé kerülne, már most eldönthetjük.

A belügyminiszter ugyanis 1883. évi 18,601. sz. a. Torontálmegye közönségéhez annak indokából, hogy egy 21 éves egyén, ki nagykorúsítás által lett nagykoruvá, N. B. rendezett tanácsu városban előljáróvá választott — a következő rendeletet intézte:

„A megye törvényhatósági bizottságának mult évi augusztus hó 8-án 547. sz. a. hozott határozata, mely szerint az N. B. városban mult évi július hó 21-én tartott választás, miután a megvalasztott csak 21 éves mulván, nagykorúságát el nem érte, azon körülmény pedig, hogy nevezett 1881-ben a városi árvaszék által nagykorúsított, ugyanannak választható képességét meg nem állapíthatja, tekintettel az 1871. évi XVIII. t.-c. 64. és 73. §-aira, megsemmisítettett, fölvilvzsgáltatván: az indokainál fogva helyben hagyandónak találtatott “

Tehát arra nézve, hogy községi előljáróvá csakis a 24 éves életkort elért egyének választhatók: többé semmi kétség nem lehet.

Különbön akadunk egy másik rendeletre is, mely a dolgot még világosabbá teszi. A rendelet ez:

„9283. sz. Baranyamegye alispánjának. F. évi február hó 7-ikéről 439. sz. a. kelt jelentésére megjegyzem, hogy a községi előljáróvá választhatásnak a 24-ik évét elért életkor egyik föltétele. Budapest, 1885. évi február hó 20-án. A miniszter megbízásából: Lukács György s. k. miniszteri tanácsos “

De nem is lehet ez másképen, mert a törvény nyilvánvaló intenciója nem csak az, hogy az előljáróvá választott nagykoru, tehát érett, hanem hogy egyszersmind a véd-kötelezettségnek is eleget tett

azon reménytel kecséget bennünket, hogy ez az égető kérdés minden szenvedélytől meaten a köz-
óhajnak megfelelőleg fog megoldatni. Épp azért
hozzászólunk mi is a tárgyhoz legjobb meggyőző-
désünk szerint s állunk eléje minden tárgyilagos
polémianak, bármely oldalról jött legyen az.

A lopások, rablások, gyilkossági kísérletek,
kihágások, megtámadások s utcai skandalumok
napirenden vannak; nincs hét, hogy az e fajta
históriákból egy csomót ne kelljen konstatálni,
annál kedvesebbet hallunk azonban eredményes
nyomozásról, vagy megtorlásról. Nem habozunk
tehát kimondani, hogy rendőrségünk hivatásának
legprimitívabb részéről sem bir fogalommal s így
töle preventív intézkedést hiába vár bárki is. A
tisztviselőknék eddig eszébe sem jutott soha, hogy
föladatuk nemcsak a járlatok kiállításában, a cse-
lédüggyek elbírálásában, vagy a „bemondott“ kihá-
gások megtorlásában, hanem a megfigyelés-
ben, megelőzésben, megakadályozás-
ban és fölfedezésben rejlik. Ez nekik új-
ság, erről ők (a született rendőrök) soha
egy betűt sem hallottak, pedig a négy szó képezi
az egész világ rendőrségének abc-jét, melynek
ismerete nélkül még csak egy közönséges köz-
rendőr sem tudunk elképzelni.

Vagy talán tett a zentai rendőrség az utolsó
öt év alatt a jelzett irányban valamit? Soha!
Megfigyelt, megelőzött, megakadályozott, vagy
fölfedezett-e valaha valamit? Semmit! És műkö-
désének eredménye? Ugyanannyi! Tehát bátran
kimondhatjuk: hogy rendőrségünköt jelen szer-
vezetében még ha mennyi malasztot ígér is, nem
várhatunk semmit; hanem azt helyesebb alapon
késedelem nélkül szervezni kell!

A polgármesteren, városi tanácson és kép-
viselőtestületen áll a választás, hogy maradjon e a
rég, a mint van, vagy a teljesen megingott szemé-
ly és vagyonbiztonság érdekében a szü-
letett rendőrök helyét képviseltettek váltásák
föl. E percben nem ismerünk ennél fontosabb kér-
dést s a lakosság érdekében sürgős orvoslást
várunk!

Szünidői gyermektelepek.

A művelt nyugat egyuttal humánus is. Mű-
veltségével nemhogy fogyna, hanem mindinkább
növekedik humanitása.

Páratlan humanizmusának egyik terméke:
a szünidői gyermektelepek.

Nagy városokban ijeszto azon gyermekek
száma, kik a szülők kenyérkereset-okozta tulsá-
gos elfoglaltságuk miatt kellő testi nevelésben
(táplálkozás, ápolás- s gyakorlásban) nem része-
sülhetnek, míg az általános tankötelezettségűnél
fogva a szellemi nevelés élvezésében részesülők
kell. Ily gyermekeknek azt tapasztaljuk, hogy az
ápolat szellem s az ápolatlan test között rendszert-
rint oly küzdelem támad, mely még a tanév vége
előtt sokakon végzetessé válik.

A társadalom akként igyekezett e bajon
segíteni, hogy ama szánalomraméltó satnya gyer-
mekeket egy nevelő vezetése alatt valamely kies,
egészséges vidékre telepíti, hol a szünidői két
hónapon át test- és idegedző gyógmódban része-
sitve ugyszólván visszaadotnak az életnek.

Bécs városa ugyanily celra mult hó 28-án
és 29-én nagyszerű népünnepet rendezett, melyen
25,000 ember vett részt.

A mi városi iskoláink is satnya gyermekek
dolgában szomorú képet nyujtanak. Ha meggon-
doljuk, hogy a testi s lelki nyomorékokból kerül-
nek ki többnyire azon individuumok, kik a bün-
krónikát szaporitva, a társadalom rendjét s nyu-
galmát folyton háboritják, valóban nem kellene
megállapodnunk a főváros üdvös kezdeményezé-
sénél, hanem országszerte kellene fölkarolnunk a
telepek ügyét. Hisz a magyar társadalom is eléggé
humánus és fogékony nagy eszmék megtestesítésére.

Idült bajokat nehéz orvosolni, míg ha se-
gítségért folyamodunk akkor, midőn még a symp-
tomák (előjelek) mutatkoznak, a veszélyt könnyen
elháríthatjuk.

Kétszeresen áll ez igazság a morális beteg
ségeknel. Neveljünk azért testileg s lelkileg egy-
aránt edzett nemzedéket s társadalmunk ment
leend azon kóroktól, melyeknek symptomái már
annyiféle mutatkoznak.

A szünidői gyermektelepek létesítését egész-
ségi szempontból eléggé nem ajánlhatom.

Jankovácon, 1885. évi július hó 11-én.

Bergl Emil, vezértanító.

Az ó-kanizsai műkedvelők előadása.

(Július 26.)

Társadalmi viszonyaink szülte elszigeteltség,
az örökös pártharc és hercehurca után szinte jól
esett egy pár órára átrándulni „All'weil fidel“
ó-kanizsai szomszédjainkhoz, kik irigylésre méltó
összetartással gyűlnek össze a munka után egy

kedélyes estélyre. Nincs ott párt, nincs ott
háboru, intrigua és irigykedés, hanem meg vannak
a maguk szerény körében, páratlan egyetértésben
s a mint a cigány ráhuzza a nyitányt, megszűnt
ott még a vasuti kérdés is, mely pedig egyaránt
érdekel mindenkit s melynek létesítésén épp oly
kitartással mint erélylyel fáradozik az intelligencia,
mint az iparos és földmivelő. A hatóság sem tartja
ott föladatának (pedig csak előjáróságuk van) a
társadalmi élet folytonos zavarását, a kedélyek
fölgatását, a közönség zaklatását s minden jó
és nemesnek megrontását, mint azt a mi „megyei
állandó választmány“ mintájára bedreszszirozott
tanácsunk oly nagy kedvteliséssel teszi; hanem
szolgálatára áll a közönségnek, támogatja a ren-
dezőséget, anyagi áldozattól sem riad vissza, ha
azt a társadalmi élet kedélyessé tételére nézve
szükségesnek tartja, sőt ott a pandurok sem ré-
szegek s nem is páholják el a publikumot, nem
dözsölnek s nem csinálnak skandalumokat, mint a
mi „mihasznáink“, hanem ők is szolgálatára áll-
nak a publikumnak s igyekeznek a rendet fönt-
tartani. Világos tehát, hogy a közéjük vetődő
zentai ember szívesen mulat köztük s szinte kedve
szottyan önnan szidni a zentai polgármestert, ki
családi s személyi érdekek miatt elakarja tolni
idegeníteni azt a derék magyar várost, melyet
sok érdeke füz hozzánk s melynek magának is
kedve volna szorosabban ide csatlakozni. No tes-
sék! Az ó-kanizsai műkedvelők estélyéről akarok
szólni s ime bekeveredőzöm a vasuti politikába;
mégis csak nagy sor nekünk politika nélkül meg-
lenni; valóban kétségbe esem a gondolatra, hogy
pár hónap mulva rendben lesz városunk s nem
lesz kivel politizálni, ha csak föl nem keressen
az ex-ügyészt — Szegeden s az ex-polgármestert
— Tornyoson. Hát a hogy vagyunk, ugy vagyunk,
ez egyszer nemulj el — politika!

Pontban 8 órákor kezdetét vette az előadás:
első sorban Almási Tihamér egyfölvonásos vig-
játéka: „A miniszterelnök bálja“ került
színe. Kovács városi tanácsnok: Hercz Ede,
Lotti nejét: Ocskay Hermin k. a., Eliz leányukat:
Gergei Erzsike k. a. s Tollagi journalisztát:
Mester János személyesítették, kiknek ügyes ala-
kításuk valóban meglepő volt. Ezt követte Venczel
Mór által Balázs János beszélye után színe al-
kalmazott egyfölvonásos vigjáték: „Elvileg“.
Bányai Gusztó hivatalnok szerepét: Eisenstädter
Mór föltünő ügyességgel s sikkelt oldotta meg,
alakítása becsületére vált volna egy gyakorlott
színésznek is; Klára neje szerepében: Ocskay
Hermin k. a. egészen otthon érezte magát, míg
Ocskay Rózsika k. a. (dajka Atádiéknél) oly ked-
vesen énekelt, hogy azt ismételve megürjázatták.
Schwimmer E. Julia, Gergei Erzsike, Ocskay
Berta, Adányi Etelka és Ocskay Rózsika k. a.-ok,
valamint a többi szereplők is pompásan megállták
helyüket.

Az előadás esti 11 órára ért véget s ekkor
kezdetét vette a tánc; a szép menyecskék ha-
nyagul veték magukat a fauteilekbe: egyikben
egy kedves szöke, ki oly jóízűen tud kacagni; a
másikban egy ábrándos barna, ki még most is
neveti egykori imádóját; amott ismét egy tüzes
szemű barna, ki nyakra-főre teszi tönkre udvarlóját;
ismét egy másik, ki a világ minden kincséért sem
táncol, hanem ülőhelyében folytatja pusztításait
s valamennyien azon kezdtek, hogy szeretetre-
méltozók, nyájasabbak s kedvesebbek voltak e
napon, mint bármikor; pedig nem is kellett erőlkö-
dniek, hogy még a vénebbeket is vágyakodókká
tegyék. De hát a hamisak mindenáron pusztítani
akartak! Sikerült is nekik nem egy öszülő, ide-
ges vén kópét táncba ugratni, kik feledve a hátuk
mögött lévő multat, fel a fő, ki a mell, ugy in-
dultak táncba, mintha csatába vezényelték volna
öket, vagy legalább is tüzbe, vízbe kellett volna
mennüni a szép asszonyokért; reggel felé a fiatal-
ok és vénebbek már majd belehaltak a nagy
táncba, alig szuszogtak, lélegzetük elállt, fáradt
lábkukat ugy huzták maguk után, mintha nem is
az övéké lett volna; hanem azért mégis ragasz-
kodtak „elfoglalt pozíciójukhoz“, mignem a hamis
menyecskék kivilágos-kivirradtkor való távozásuk
által lehetővé tettek a „rückwärtsconcentrirung“-ot;
de akkor már egyik másikuk annyira oda volt,
hogy kedvük kerekedett kivégezni magukat —
házasság által.

A mi a kiszolgálást illeti, hát az gyalázat-
nak elég gyalázatos volt. Mindössze másfél pin-
cér játszott bujósdit a tengernyi közönséggel, és
nem annyira ügyességüknek, mint inkább fölismer-
hetlenségüknek tulajdonítható, hogy oly ritkán
hagyták magukat megcsipni. Tisztességes vén
dégloben járatos emberek nem is merték volna
föltételezni arról a tisztátalanul öltözött és kétes
existenciára valló másfél emberről, hogy az pin-
cér is lehet.

Még s zenéről bátorkodom megjegyezni azt,
hogy ha már eppár fiatal uracs kectelen moz-
dulatokkal iparkodik a csárdást eredeti előkelő-

ségből kivetkezni s azt indus-táncá torzítani,
ugy e hóbortot a zenekarnak istápolni éppen nem
szabadna. Az ó-kanizsai zenekar pedig (noha
némi technika s ügyesség töle meg nem tagad-
ható) teljes lélekkel hódolt ama hóbortnak s a
csárdás-lassut ugy játszotta, akár csak üzte volna
a — török; játéka szabálytalanságát és csinyél-
küliségét azzal indokolván, hogy néhány fiatal ur
a csárdást „pestiesen“ óhajtja járni. Nem
előkelőségre vall pedig az olyatén tánc, hanem
romlott ízlésre és zenei tapintat hiányára, mely-
től a zenekarnak óvakodni föltöte tanácsos. Az a
tánc pedig nem „pesties“, hanem „lelujos!“

B.

Különfélék.

Tisztelt közönség! Az első helyen álló
közleményből értesül a t. közönség, hogy
engem a budapesti sajtóbíróság fogságbünté-
tésre ítelt. Ennek következtében a „Zentai
Ellenőr“ szerkesztésétől és kiadásától meg-
válni kényszerültem. Nem szükséges, hogy
magamat igazoljam. Mindenki tudja, hogy
ártatlan vagyok, és hogy lettem az igazság-
nak és következetességnek hozott áldozat.
Vádra menni kényszerülök. A m. t. közön-
ségre Isten áldását kérve, magamat további
jóindulatába ajánlom. **Reitmann Ferenc.**

Tisztelt közönség! A „Zentai Ellenőr“
szerkesztését a jelen számmal újból átveszem.
A lapot 1883. évi február hó 18-án én in-
dítottam meg, tehát nem vagyok hozzá egés-
zen idegen. Öszintén megvallva: nem nagy
kedvet érzek e lépésre Szerettem volna, ha
a jelen viszonyok között más, csekély sze-
mélyemnél befolyásosabb és függetlenebb ál-
lású emberek vállalkoznak a lap vezetésére.
S ha mégis engedek a több oldalról jött föl-
szólításnak, teszem azt azért, nehogy a lap
fönnállása egy pillanatra is kockára téessék,
mert a polgárság zömével együtt én is meg-
vagyok győződve, hogy Zentán egy tiszt-
sége ellenzéki lapra -- főleg ma -- igen
nagy szükség van. Programot nem adok.
Hivatkozom a „Zentai Ellenőr“ harmadfély
előtti hét első számára, melyekből mindenki
meggyőződhetett, hogy engem működése-
mben csakis azon önzéstelen törekvés vezérel, hogy
szülővárosomnak csekély erőmhöz képest vala-
mit használjak. Ámlássuk, ha használhatok-e?
A jóakarát bennem meg van; a többi nem
egészen rajtam áll. Ajánlom lapomat a t. kö-
zönség pártfogásába **Dudás István.**

— Nt. Kustár Lajos ur helyére káp-
lannak Kalmár György ur neveztetett ki, ifj.
Benedek Elek ur pedig diakonusnak (száraz
káplánnak) Zentára küldetett.

— A helybeli illetőségű egye-
temi polgárság által m. hó 18-án rendezett
fölvonás-estély alkalmából a következő fölüfize-
tések tétettek: Matkovics Lajos ur 4 frt, Kohner
Ágostonné ő nagysága (Csókáról) 2 forint 50 kr,
Grundböck István ur 1 frt 50 kr, Gombos Gá-
bor, Boromisza János, Vartus Alajos, Zsarkó Jó-
zsef, Burány Pál és Hirschenhauser Manó urak
1—1 frt, Vibirál Dénes, Rothmann Sándor és
Guszmán Adolf urak 50—50 kr, összesen 17 frt
50 kr. A nemeskeblű fölüfizetőknek legöszintébb
köszönetét nyilvánítja a rendezőség.

— Egybekelés. Rác Istv. kir. végrehaj-
tó ur m. hó 29-én d. u. 6 órákor kelt egybe
Árva Mariska k. a.-nyal a helybeli róm.kath.
szentegyházban. Az esküvőt Árva Lajos ur há-
zánál barátságos lakoma követte. Minden jót ki-
vánunk részünkről is!

— Értesítés. A zentai kaszinó tagjait
ezennel értesitem, miszerint a könyvtári órák
ezentúl csütörtök és vasárnap helyett: hétfőn
és pénteken d. u. 1—2 ig tartatnak meg.
Dudás István könyvtárnok.

— Esküvő. Zentai János ur és Stei-
ner Hermína k. a. folyó hó 10-én d. u. 4 órákor
esküsznek örök hűséget egymásnak a helybeli izr.
templomban. Sok szerencsét és tartós boldogságot
kivánunk.

— Tüz volt mult hó 26-án az adai-utca-
ban. Budai László polgártársunk háza delután
három óra tájban kigyuladván, menthetetlenül
leégett. Szerencse, hogy a nagy szél, továbbá a
sajnosan tapasztalt vízhiány folytán több ház le
nem égett. Tüzoltóink nagy buzgalmat fejtettek
ki a bős elem továbbterjedésének meggátolásában.
A leégett épület biztosítva volt.

— Halálozás. A következő gyászlapot vettük: Alulírottak fájdalomtól megtört szívvel jelentik szeretett anyjuknak, illetve nagyanyjuk, sógornő, testvér és anyósuknak, özvegy Csendits Józsefné szül. Benkert Antónia urnónek f. hó 29-én déli 12 órakor rövid betegeskedés után, életének 73. évében történt gyászos kimulását. A megboldogultnak hült teteme f. hó 30-án délután 5 órakor fog a róm. kath. egyház szer-tartása szerint örök nyugalomra tétetni. Az engesztelő szentmiseáldozat f. hó 31-én d. e. 9 órakor fog a Mindenhatónak bemutatni. Az elhunytat kesegik: Csendits Gyula, Csendits Mari, Csendits Paulina, Csendits Ilka, gyermekei; Köröskényi Károly, Kálmán István, Horváth János, Kovácsévits Ottó, vejei; Szempl Róza, menyje; testvére Benkert György és neje Stras-senreits Eleonora; Klenovits György, sógora; Köröskényi Ilka, Köröskényi Mariska, Köröskényi Irén, Köröskényi Dezső, Köröskényi Kálmán, Kálmán Gizella, Kálmán Ilka, Kálmán Géza, Kálmán Lajos, unokái. — Zenta 1885. július hó 30-án. Béke lengjen porai fölött!

— Humorisztikus előadást tartott gyér számú közönség előtt Mezei János „buda-pesti első magyar daltársulati igazgató és jellem-komikus“ mult hó 26-án a Magyar király vendéglőben.

— Topolyán a telekkönyv f. évi nov. elsején nyílik meg. A telekkönyvi helyiség a mostani járásbírói épületben lesz, mely e célra ki fog bővíttetni. A „Közép Bácska“ szerint az építési költségeket Topolya, Kis-Hegyes és Szeghegy községek viselik, míg Fekete-hegy, Ómorovica és Paesér a hozzájárulást megtagadták.

— Kereskedők országos értekezlete. F. évi aug. hó 15. és 16. napjain Budapesten országos értekezletet tartanak a kereskedők. Az értekezletet a budapesti kereskedő-íj-farsulata tervezte, de csakhamar csatlakoztak hozzá a főnökök is. A meghívók már szétküldtek. Az értekezlet programja a következő: 1. Kereskedő-íj-farsulatos országos értekezlete. Előadó: Kende Zsigmond, a „Magyar Kereskedők Lapja“ szerkesztője. 2. Vasárnapi munkaszünet. Előadó: Wollák Soma, a Wollák és Berkovics cég birtagja. 3. Kereskedelmi szakoktatás. Előadó: Hubenay József kereskedő, több kereskedelmi tarsulat alelnöke és a Magyar Kereskedők Lapja lapvezére. 4. Kereskedők nyugdíj-intézete. Előadó: Benkő Gyula, a Tettey és társa könyvkereskedői cég birtagja. 5. Kereskedelmi takaré- és hitel-szövetkezet. Előadó: Dr. Herich Károly, miniszteri osztálytanácsos, a budapesti kereskedő-íj-farsulatának elnöke. — Ajánljuk az ügyet kereskedőink figyelmébe, kivált azoknak, kik azon időben szándékoznak menni az országos kiállítás megtekintésére. Sz. L.

— A legutóbbi tüzeset alkalmával sajnosan kellett tapasztalunk, hogy a vész színhelyén a jajt kocsik nem igen voltak láthatók. Azon kérdésre: hol vannak a jajtok? azt válaszolták, hogy azok ezután nem fognak használatni, mert a szivattyuk csakis kutakból dolgoznak. Ezt sehogys helyeselhetjük, mert mint legutóbb is meggyőződünk, tűzveszéllyel kizárólag a környékbeli kutakra támaszkodni nem lehet. Míg ugyanis a tűzoltók alkalmas helyen, kellő vízbőveléssel bíró kutra akadnak, míg a szivattyu kat oda vezénylik és elhelyezik, míg felszerelnek, míg a tömlőket a harmadik-negyedik udvarból a falakon keresztül igazítják: addig — ha jajtok állnak rendelkezésre — vödörrel, vagy egyéb kisebb szivattyunak a jajtához való alkalmazásával, a veszélynek legjobban kitett helyeken, a hol egy percnyi késedelem is roppant kár okozója lehet, a tűz sikeresen megfékezhető. Óhajtanók, ha tűz oltóink adnának valamit e figyelemre méltó s a hatóságnál kellő számú jajtok beszerzése iránt lépéseket tennének.

— Fölhívás a hazai közönséghez. A gyermekek és az aggok esdő keze kér. Az elhagyott árvák szeretetháza, s az elaggott tanítónok menháza kér istápolást a hazai közönségtől. A társadalom, midőn a gyermekeket oltalmazza, önmagát védelmezi; midőn a népeveleket jutalmazza, önmagát koszoruzza meg. Minden megmentett lélek, kit szeretetházaink a nyomor és bűn ösvényéről megtérítettek, egy kiszakított lap a bűnügyi krónikából. Minden megnyugasztott lélek, kinek menházunk agg napjaira vizsgálatást nyújt, egy fényes lap nemzetünk mivelődési történetében. Ezek valóban a nemzetnek „első háza“ és „felső háza“ — a szeretetházak és népiszkolák. Ötven krajcárt kér ez a két ház azoktól a hazafiaktól és honleányoktól, kik e kettős célt megértik. Ha, mint társadalmi mivelődésünknek szánt adóztatást kérné is, meg lehetne azt adni. De kérését fényes pályadíj emeli magasra. A kisorsolásra szánt nyereség értékét számok ki nem fejezhetik, azt csak szívek érezhetik át. Két országgyűlési képviselőnek, két fejedelmi sarj, József főhercegünk leányai, Mária Dorottya és Margit

magyar királyi hercegisasszonyok sajátkezü him-zése a nyereségtárgy. Nem kincs ez; több annál: — ereklje! Olyan ereklje, a mit csak oltárookra téve mutogatnak! szentélylyé válik tőle a ház, a melynek ez tulajdonává leszen! A magasak kézi-munkája jó segiteni ez alacsonyok inségén. Ez eszme maga is egy drágakő: — „megdicsőítése a munkának.“ Nem ajánljuk fölsőlegesen unszólással e fölhevítéshez mellékelt gyűjtőívét e dicső nyereség sorsolásának. Beszél itt maga cél, a tárgy, az eszme, s szíveknek beszél, a mik megértik. Minden visszaérkező gyűjtőív, az aláírók neveivel, egy nagy diszkötésű albumban lesz egyesítve, a mit hódolatunk jeléül a jöltevő főhercegnőknek fogunk által adni. Egy aranykönyv már van nemzetünknek, melyben a „nemesein születettek“ nevei vannak beírva; ez lesz a második aranykönyv, melybe a „nemesein érző szívek“ lesznek fölöröve... Reméljük, hogy nagy könyv lesz belőle!!! Jókai Mór, Gr. Andrássy Gyuláné, Báro Atzél Béláné.

— Figyelmeztettük a tiszai fürdő tulajdonosát, hogy sürgősen eszközölje a javításokat. De úgy látszik, nem fogott rajta. Ugyanis arról értesültünk, hogy egy „piskóta“ láb a mult napokban egy kiálló szögben erősen megsérült. Nagyon álmós lehet Goldstein ur lelkiismerete, midőn még egy „piskóta“ láb megsérülését sem fájjalja.

— Rablóvilág Zentán. Mult számunkban megemlékeztünk Ujházy Gergely polgártár sunknál mekiserlett rablásról. Abban a helyzetben vagyunk, hogy a merényletnek hív leírását adhatjuk. F. hó 8—9. közti éji 1/2 órakor polgártársunk házában utcai ablakát, a zsulot és keresztvasat feltörték. Egy asszony azt állítja, hogy a merénylők a Miskei szelmalmán belül egy gödörben már éji 10 órakor két kocsival várakoztak. A lakásba betörve, gyertyát gyújtottak a merénylők, az ajtót nem zárták be, hanem a kulcslyukra a házigazdának ingét akasztották. A feleséget kis gyermeke fölébresztette, az ajtónyíláson viláosságot vett észre, fölkelte férjét, ki rögn az ajtóra ment, de nem hatolhatott be, mert belülről egyike a merénylőknek az ajtót toltá, mindaddig, míg társai az ablakon át a utcára menekültek, és kívülről kettőt löttek a szobába, erre Ujházy az udvarra szaladt, a kis kapuban három lövéssel fogadták. Egy csomó ágynemű a ház melletti fa tövében, a másik csomó pedig az utca közepén hevert, innen is lövöldöztek, egyik Ujházy József háza felé szaladt, egy másik szoszéd házatól háromszor lött. A lövésekre kiszaladt Édes I. és az egyik csomaggal menekülő merénylőt üldözni kezdte, mire elvette az ágyneműt. A patrol 3 órakor, a kapitány és biztos reggeli 6 órakor megjelentek. Vérnyomokat földöztek föl. Vagy egymást sebesítették meg, vagy menekülés közben az ablakvasban sértette meg magát egyik merénylő. Egy asszony látta, hogy ketten egy embert karonfogva vezettek. Ujházytól 20 frtot vittek el, 5 frtot a szobában elejtettek. A gyertyánál egyiknek a gatyája meggyuladt. Ugyanazon éjjel betörték még Kuglis Ferenc és Polyák István ablakait is, de elriasztattak. Ugy látszik, föl akarták használni azt a jó körülményt, hogy a nagy munkaidőben a gazdaközönség künn a szállásokon tartózkodik. A rendőrségnek többet kellene cirkálni, mint a kocsmákban ülni. Tudunkkal a merénylők mindaddig ismeretlenek.

— Beküldetett. A szerb dijsorsjegyek huzása augusztus hó 14-én, a magyar állam sorsjegyek huzása pedig augusztus hó 15-én lesz. (Főnyereség 150 ezer frt.) Sorsjegyek nálam kaphatók. Nagy Imre.

— A párisi magyar egyesület hó 5-ikén tarott közgyűlésében elhatározta, hogy építendő háza ügyét újra fölveszi és a hazai közönség figyelmébe ajánlja. Már 1877-ben 250 darab 100 forintos kötvényt bocsátott ki, melyből 1878. december végéig 120 darab el is kelt. Amaz idő óta azonban mit sem tehetett, hogy céljához közelebb érheszen: az idők rosra fordultak. A párisi háztelek ára felszökött, a nemzet figyelmét és jótékonyságát elvonták Bosznia és a szegedi árviz. Most a viszonyok jobbra fordultak. A háztelek Párisban olcsóbbak, a magyar országos kiállítás fényes eredménye és a külföld által is bevallott teljes sikere hazánk figyelmét az iparra irányítja és a párisi magyar egyesület megragadja az alkalmat, hogy végre fölépíthesse saját házat, mely a Magyarországból érkező iparosoknak az első segélyt nyújtani lesz hivatva. Emlékiratot fog az egyesület nevében a házügyi bizottság kibocsátani, melyben fölkeri a hazai közönséget, a városokat, pénzintézeteket, ipartársulatokat és gazdag főurakat, venné meg a megmaradt 130 kötvényt. Reméljük, az egyesület, melynek hivatása a magyar iparban és kihatása annak emelésére az országos kiállításon is tapasztalható, nem fog fölhevítésével kudarcot vallani.

— A budapesti állami közép ipartanodában a beiratások ezután szept. hó 1-ső napjától nem 15-ik, hanem csak 10-ik

napjáig tartanak. A belépni óhajtó tanulótl előzetes gyakorlat kívánatik, vagy legalább is az, hogy ezen nyári szünidő alatt a gyakorlatban foglalkozzanak s ezt hiteles bizonyítvánnyal igazolják. Szükséges végre, hogy a tanulók a beiratáshoz szüleikkel vagy gyámjaikkal jelenjenek meg. Budapest, 1885. július 18-án. Hegedűs Károly igazgató.

— Körrrendelet. A közadók kezeléséről szóló 1883. évi XLIV. t.-c. 76. §-a értelmében az adóvégrehajtásoknál közreműködő becsüsöknek, a zálogolásnál és árverezésnél alkalmazott tanuknak és községi előljáróknak díjait szabályozni jogkörömhöz tartozván, tudomás és alkalmazkodás végett értesitem címet, miszerint a megye területén létező kis és nagy községekben, valamint Zenta rendezett tanácsu város területén foganasított becsléseknél a becsüsöknek díját fél napra 50 krban, egész napra 1 frtban; zálogolásnál és árverezésnél alkalmazott tanuknak díját fél napra ugyancsak 50 krban, egész napra 1 frtban; a megyebeli kis és nagy községekben eszközölt zálogolásnál és árverésnél alkalmazott községi előljáróknak díját pedig, jelesül: a községi jegyzőket egy egész napra 2 frtban, a községi bíróket egy egész napra 1 frt 50 krban, a községi esküdtöket és pénztárnokket szinte egy egész napra 1 frtban, fél napra pedig a most fölörölt díjak félében állapítom meg. Ellenben Zenta rendezett tanácsu város területén eszközölt zálogolás- és árveréseknél alkalmazott községi közegek díjazására nézve Zenta város szervezési szabályrendelete II. fejezet 41. §-ában megállapított díjakat rendelem alkalmazni. Az adóvégrehajtásoknál igénybe vett fuvarkölség tekintetében pedig elrendelendőknek találtam, miszerint a megye területén kivétel nélkül egy kétfogatu kocsi után fél napra 2 frt, egész napra 4 frtnyi fuvardíj szedhető. Végül minden félreértés kikerülése tekintetéből kijelentendőknek tartottam, hogy jelen rendelettel megszabott napidíjakat és fuvarilletményeket az illetők habár ugyanazon helyen és időben több végrehajtást teljesítenek is, csak egyszer számíthatják föl. Zomborban, 1885. évi július hó 10-én. Schmausz Endre s. k., alispán.

— Vidéki pénzintézetek országos értekezlete. Budapestről írják lapunknak, hogy a pénzintézetek szervezett, de már elejtett eszméje új életre élesztetett és az országos értekezlet szeptember hóban meg fog tartatni. Matlekovits államtitkár élénk rokonszenvvel viseltetik a pénzintézetek kongresszusairánt és éppen most tanulmányozza Várnay Armin takarékpénztári igazgatónak az országos értekezletre vonatkozólag benyújtott emlékiratát, melyet legközelebbi számában egész terjedelemben fog közölni a Magyar Pénzügy fővárosi és pénzintézeti szaklap. A kongresszus főcélja egy pénzintézeti kamara vagy szövetség létesítése és ez ügyben fáradoznak most Várnay igazgatón kívül Udvarny Ferenc, a körmenői takarékpénztár vezérigazgatója és Kormos Alfréd, a Magyar Pénzügy szerkesztője és a pénzintézetek országos nyugdíjintézetének titkára. Mindennemű bővebb fölvilágosítással készséggel szolgál a Magyar Pénzügy szerkesztősége, Budapest, fűrdő-utca 4.

— M é n v á s á r l á s. A földmivelés-, ipar- és kereskedelmi m. kir. miniszterium lótenyésztségi osztálya föl hívja az országban levő mentulajdonosokat, hogy eladó ménlovaikat ezen évi augusztus hó 15-ig nevezett miniszteriumhoz írásban jelentsek be. Bővebb fölvilágosítás a hivatalos lapban (Budapesti Közlöny) a „hirdetések“ rovata alatt található.

— M é h n e r V i l m o s könyvkiadónál Budapestben díszes kiállításban megjelent a Vörösmarty Mihály összes műveinek 35—38. füzete. Ajánljuk e becses művet az irodalompartoló t. közönség figyelmébe.

— M é h n e r V i l m o s kiadásában Budapestben megjelentek Tompa Mihály összes műveinek 3., 4., 5., 6. füzete. Ezekkel az első kötet be van fejezve. A hatodik füzet megkezdé Tompa életrajzát Szász Károlytól és az első kötet költeményeihez szolgáló jegyzetek közlését Léva Józseftől. A díszszel kiállított füzet ára 35 kr. Ajánljuk t. olvasóinknak. Megrendelhetők a helybéli könyvkereskedőknél is.

— H a j ó k ö z l e k e d é s. Zentáról Titelig: vasárnap, kedden, csütörtökön és pénteken 8—9, Zimonyig: vasárnap és csütörtökön 8—9 óra, Zentáról Szegedre: hétfőn, kedden, csütörtökön és szombaton 7—8 óra között indul a hajó.

Szerkesztői üzenet.

Lapunk jelen száma a szerkesztőváltás következtében egy héttel később. A folyó évben tehát egy számmal kevesebb jelenik meg a rendszel, a mire nézve a t. előfizetők szives elnézését kérjük. Különbözn igyekezni fogunk a mulasztást helylyel-közszel adandó mellékletek utján pótolni.

Felelős szerkesztő és kiadó tulajdonos:

DUDÁS ISTVÁN.

Melléklet a „Zentai Ellenőr“ 30-ik számához.

375/1885. sz.

Árverési hirdetmény.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíróság 2322. számú végzése által Fehér József javára Szabados István és társai ellen 200 frt tőke, ennek 1882. évi május hó 12-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 69 frt 50 kr perköltség követelés erejéig elrendelt biztosítási végrehajtás alkalmával bíróság lefoglalt és 692 frtra becsült 4 ökör, 4 üsző, 1 bika, 3 ló, 1 csikó, 2 magló dísznő 6 malaccal, 1 kocsis és 2 lóra való szerzőből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 4267/1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Ó-Kanizsa községében leendő eszközzésére **1885-ik évi augusztus hó 6-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül** kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1885. évi július hó 17-ik napján.

Braun Soma, kir. bir. végrehajtó.

591/1885. sz.

ÁRVERÉSI HIRDETMÉNY.

Alulírt kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a zentai kir. járásbíróság 5683. sz. végzése által Grünwald és Eisler javára Villner P. el en 91 frt 93 kr tőke, ennek 1884. évi június hó 20-ik napjától számítandó 6% kamatai és eddig összesen 33 frt 65 kr perköltség követelés erejéig elrendelt kielégítési végrehajtás alkalmával bíróság fölülfoglalt és 748 frt 96 kr-ra becsült szobabutorok és bolti árucikkekből álló ingóságok nyilvános árverés útján eladatnak.

Mely árverésnek a 6908/1885. sz. kiküldést rendelő végzés folytán a helyszínen, vagyis Zentán végr. szenvedő lakásán és bolti helyiségében leendő eszközzésére **1885-ik évi augusztus hó 10-ik napjának délelőtti 8 órája határidőül** kitűzetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok ezen árverésen az 1881. évi LX. t.-c. 107. §-a értelmében a legtöbbet ígérőnek becsáron alul is eladatni fognak.

Az elárverezendő ingóságok vételára az 1881. évi LX. t.-c. 108. §-ában megállapított feltételek szerint lesz kifizetendő.

Kelt Zentán, 1885. évi július hó 27-ik napján.

Braun Soma, kir. bir. végrehajtó.

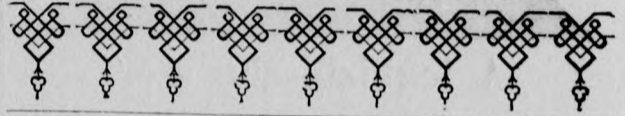

Az 1883. XXXI. törvénycikk szerint kiállított
EREDETI SORSJEGYEKRE SZÓLÓ RÉSZLETIVEK

a fővárosi váltóüzlet-társaság
Adler és társától

kibocsátva.

Zentán: NAGY IMRE helyi ügynöknél és
GUBRITZKI J. cukrászdájában kaphatók.

Harkányi
gyógyfürdő.

HARKÁNYI GYÓGYFÜRDŐ

Harkányi
gyógyfürdő.

MAGYARORSZÁG, BARANYAVÁRMEGYÉBEN.

Fürdőidény május 1-től szeptember 30-ig.

Habár ezen fürdő hírneve oly hosszú évek lefolyása óta számtalan kiváló gyógyeredményei által meg is lett alapítva, mégis a fürdőigazgatóság sok évi tapasztalat alapján kijelentheti, hogy ezen csodaszertü gyógyforrásnál ezerek és ezerek a legmakacsabb és legnehezebb betegségekben is egészségüket és épségüket visszanyerték, a miért is a legnagyobb elismerést érdemli.

E fürdő a maga nemében egyedüli; minden más akár belföldi, akár külföldi hason gyógyforrást gyógyhatás tekintetében fölülmul; a mit különben az évről-évre szaporodó vendégek száma is bizonyít.

Ezen 50° R. természetes meleg ártézi kénforrás kitünő gyógyítási hatással bír esuzos, kőszvény, görvély, idült bőrkiütésekre, aranyér-, nőbántalmakra, fogamzási hiányok, sebzések, daganatok és higanyos gyógyszerek által okozott mérgezésekre, továbbá máj-, lép-, általán mirigy-daganatokra, nehéz hallás, idült szembajok és ivarszervi bántalmak ellen.

Az utazásra ajánlható a budapest-pécsi vasut, vagy a déli vasut budapest-kanizsa-baresi vonala, állomás: Pécs, alföldi vasut, Eszéken át Villányig, mohács-pécsi vasut, állomás: Villány.

Posta- és távirtda-állomás.
Bővebb tudósítást a legnagyobb készséggel dr. HELLER JÓZSEF rendes fürdőorvos nyújt.

Harkány, 1885.

Harkányi
gyógyfürdő.

A fürdő-igazgatóság.

Harkányi
gyógyfürdő.

Legjobb a világon

és egyszerű, valamint tartós szerkezetükkel fogva minden más varrógépek között előnyben részesülnek.

Helyben valódiak csak Neidlinger G.-nek Kossuth-utca, Wulfs Pál házában levő rak-tárában kaphatók.

A rakodóparton levő magtáram egy vagy több évre kiadó és minden órában használatba vehető.

TÉSITS SÁNDOR.

A legbiztosabb szer

az általam, **CSILLAG ANNA** által föltalált **haj- és szakálnövesztő kenőcs,**

mely a gyógyászati fakultások legghirvevesebb szakférfiai által vegyelemezett s kitűnő hatásának találatott: a haj kihullása ellen, a haj növesztésére, fejköszvény ellen, korpa-képződés, kopaszfejség, a bajusz és szakál ritka növése ellen.

Szétküldési gyári főraktár: Budapesten, VI., Király-utca 26. — Zentán kapható Kupkai Géza gysz. urnál.

Szives tudomásul!

Van szerencsém a m. t. gazdaközönség és lótulajdonosok becses tudomására juttatni, hogy mától kezdve **Mihalkovics ur házában**

a legjobb minőségű

erdélyi és stájer pokrócokból nagy raktárt

tartok, melyek nálam a legjutányosabb áron kaphatók.

Megtisztelő látogatását kérve a nagyérdemű közönségnek, maradtam,

Zentán, 1885. évi július hó 19-én

tisztelettel

Scheinberger Miksa.

Bérbeadási hirdetmény.

Alólirt moholi lakosnő ezennel közhírré teszem, hogy tulajdonomhoz tartozó s a **moholi** határban fekvő valami **130** kerületi (pr. 2200 négyszögöl) lánca legjobb minőségű szállási földemet a rajta levő gazdasági épületekkel együtt egy, avagy három egymásutáni évre szabadkézből haszonbérbe kiadom.

Az erre vonatkozó föltételek alólírott nál Moholon saját házában meg tudhatók.

Kelt Moholon, 1885. július hó 22-én.

Özv. Kerítés szül. Bódis Anna.

SZÁLLODAI ÜZLETMEGNYITÁS.

Van szerencsém a m. t. közönséget értesíteni, miszerint az **Eugen herceg** szálloda, illetőleg a **városi nagyvendéglő** bérletét folyó évi július 24-étől átvettem s úgy a **vendégszobákat**, valamint a **kávéházi és vendéglői helyiségeket** a modern igényeknek megfelelően **egészen átalakítottam, berendeztem és ujonan fölszereltem.** — Üzletem rendes menetét **f. évi augusztus hó 2-án** nyitom meg. — **Izletes ételeim, kitűnő, tiszta italaim** mindenkor **gyors és pontos kiszolgálásáról** a legnagyobb igyekezettel fogok gondoskodni.

A m. t. közönség szives pártfogásáért esedezve, maradok
Zentán, 1885. évi július hó 28-án

tisztelettel

Schambach Emil

vendéglős és bérlő.